

249

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 4 września 1970 r.

w sprawie szczególnych warunków dopuszczenia niektórych pojazdów do ruchu na drogach publicznych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) i § 169 ust. 4 pkt 1 lit. a) i pkt 2 rozporządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na

drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do ruchu na drogach publicznych dopuszcza się następujące rodzaje pojazdów, które nie odpowiadają niektórym warunkom technicznym, ustalonym w rozporządzeniu Mini-

strów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183), zwanym dalej „rozporządzeniem”:

- 1) rejestrowane po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 1974 r.:
 - a) autobusy i przyczepy autobusowe:
 - z siedzeniami o szerokości nie mniejszej niż 39 cm i o głębokości nie mniejszej niż 40 cm, a o głębokości siedzeń rozkładanych nie mniejszej niż 37 cm, oraz o szerokości oparcia nie mniejszej niż 39 cm,
 - w których odległość pomiędzy dwoma siedzeniami ustawionymi w tym samym kierunku wynosi nie mniej niż 23 cm, a odległość pomiędzy dwoma siedzeniami ustawionymi przeciwnie nie mniej niż 40 cm(odmiennie od przepisów § 175 ust. 1 pkt 1 i § 179 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia),
 - b) przyczepy autobusowe o długości nie większej niż 7 m, nie licząc w tym dyszla, wyposażone w jedne drzwi o szerokości w świetle nie mniejszej niż 90 cm (odmiennie od przepisów § 179 ust. 6 rozporządzenia);
- 2) zespoły złożone z autobusu i przyczepy autobusowej o długości większej niż 18 m, lecz nie większej niż 19,5 m (odmiennie od przepisów § 171 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia);
- 3) pochodzące z importu samochody ciężarowe i specjalne marki KRAZ i MAZ o szerokości większej niż 2,5 m, lecz nie większej niż 2,7 m, pod warunkiem:
 - a) oznakowania pojazdu z przodu i z tyłu znakiem „← 2,7 →” widocznym w dzień z odległości co najmniej 20 m w warunkach zapewniających przejrzystość powietrza;
 - b) ograniczenia szybkości do 50 km na godzinę (odmiennie od przepisów § 171 ust. 2 rozporządzenia); wymienione wyżej pojazdy powinny być wyposażone w

światła obrysowe zgodnie z przepisem § 174 ust. 2 rozporządzenia;

- 4) rejestrowane po raz pierwszy w okresie od dnia 1 stycznia 1966 r. do dnia 1 stycznia 1967 r. przyczepy ciężarowe o dopuszczalnym ciężarze całkowitym większym niż 3,5 t, lecz nie większym niż 5 t, zaopatrzone w hamulec najazdowy (odmiennie od przepisów § 181 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia);
- 5) przyczepy rolnicze o szerokości większej niż 2,5 m, lecz nie większej niż 3 m, przeznaczone do przewozu ładunków objętościowych i ciągnięte przez ciągniki rolnicze (odmiennie od przepisów § 179 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia);
- 6) samobieżne maszyny rolnicze wyposażone w światła mijania rozmieszczone z przodu nie wyżej niż 210 cm i oświetlające drogę na odległość najwyżej 25 m przed pojazdem w warunkach zapewniających przejrzystość powietrza i nie oślepiające innych użytkowników drogi (odmiennie od przepisów § 174 ust. 7 pkt 2 lit. b) i d) w związku z § 183 ust. 3 pkt 4 rozporządzenia);
- 7) produkowane w okresie od dnia 1 stycznia 1966 r. do dnia 1 marca 1967 r. niesamobieżne maszyny rolnicze o dopuszczalnym ciężarze całkowitym większym niż 3,5 t, lecz nie większym niż 5,5 t, których największa dopuszczalna szybkość, z jaką mogą być ciągnięte, nie przekracza 25 km na godzinę, zaopatrzone w hamulec najazdowy (odmiennie od przepisów § 181 ust. 4 pkt 1 w związku z § 186 ust. 1 rozporządzenia).

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 kwietnia 1964 r. w sprawie dopuszczenia do ruchu na drogach publicznych pojazdów nie odpowiadających niektórym warunkom technicznym (Monitor Polski z 1964 r. Nr 35, poz. 165 i z 1966 r. Nr 32, poz. 170).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Komunikacji: M. Zajtryd